

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/466/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3710211351
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3710211351.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Gabriely Janákovkej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci navrhovateľky R. X., rod. F., nar. XX.X.XXXX, bytom R., O. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. D. X., advokátkou v R. U., M. XX/XX, proti odporcovi T. X., nar. XX.X.XXXX, bytom R., D. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. D. D., advokátom spol. s.r.o. v R. U., T. XXX/X, o vyporiadanie BSM, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 23. januára 2014 č. k. 5C/107/2010-152, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd vyporiadal bezpodielového spoluvlastníctvo manželov tak, že do do vlastníctva navrhovateľky prikázal byť č. XX vo vchode č. X, na 3. poschodí obytného domu č. XXXX, stojaceho na parcele KNC XXX/XXX, ako aj podiel na spoločných častiach domu v podiele 59/3297-in, tak ako je zapísaný na LV č. XXXX kat. úz. R., osobné motorové vozidlo A. R., evidenčné číslo PU XXX AP, chladničku, práčku, zariadenie spálne, kuchynský stôl a 4 stoličky. Do vlastníctva odporcu prikázal pozemok - parc. KNC XXXX „zastavané plochy a nádvoría“ o výmere 737 m², ako je zapísaný na LV č. XXX kat. úz. X., osobné motorové vozidlo značky N., evidenčné číslo PU XXX AY, domáce kino, notebook, hifi vežu, televízor, kuchynský robot, obývačkovú stenu a vysávač. Účastníkov zaviazal na prevzatie splácania úveru č. 001/129940/08-001/000 vo VÚB R. U., ktorého zostatok ku dňu rozvodu bol 32.750,60 Eur, rovnakým dielom. O trovách konania nerozhodol s tým, že o nich rozhodne samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie odôvodnil popisom vykonaných dôkazov, z ktorých vyvodil záver o tom, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí byť č. XX vo vchode č. 1, na 3. poschodí obytného domu č. XXXX, stojaceho na parcele KNC XXX/XXX, ako aj podiel na spoločných častiach domu v podiele 59/3297-in, zapísaný na LV č. XXXX kat. úz. R. a pozemok - parc. X. XXXX „zastavané plochy a nádvoría“ o výmere 737 m², zapísaný na LV č. XXX kat. úz. X. a hnuiteľné veci tak, ako boli uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Pokiaľ ide o hnuiteľné veci uviedol, že i keď účastníci spočiatku rozporovali niektoré hnuiteľné veci, v konečnom dôsledku sa dohodli na tom, ktoré hnuiteľné veci patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a aj na ich rozdelení s tým, že nebude ani jeden z nich vyplácať na vyrovnanie podielu z hnuiteľných vecí žiadnu finančnú čiastku. Pokiaľ ide o nehnuteľné veci, odporca v konaní rozporoval nadobudnutie pozemku v k. ú. X., parc. KNC XXXX do bezpodielového spoluvlastníctva manželov tvrdiac, že predávajúci, jeho otec, od kúpnej zmluvy jednostranne odstúpil, pretože mu nezaplatili kúpnu cenu. Tieto skutočnosti navrhovateľka popierala. Tento spor bol predmetom konania pred Okresným súdom v Trenčíne, kde v konaní 15C/99/2011 sa otec odporcu - A. X. domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom tejto parcely tvrdiac, že pri kúpe si účastníci dohodli, že uhradia kúpnu cenu, ktorú mu však ako predávajúcemu neuhradili. Okresný súd rozsudkom zo dňa 30.03.2012, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.05.2012 17Co/210/2012 jeho návrh zamietol. Súd konštatoval, že účastníci nemali vôľu uzavrieť kúpnu zmluvu

podľa § 588 Občianskeho zákonníka, teda previesť za odplatu vlastnícke právo z predmetného pozemku z otca odporcu na účastníkov konania. Súd v danom konaní konštatoval, že zastierali darovanie tohto pozemku, pretože dôvodom ich konania bola snaha získať hypotekárny úver. Zároveň v tomto konaní súd konštatoval, že rovnakým spôsobom, darovaním, ktorým zastreli kúpnu zmluvu, získali účastníci byt aj od navrhovateľkinej matky - T. F.. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že z úveru, ktorý im bol na základe takýchto fingovaných darovacích zmlúv poskytnutý, účastníci prefinancovali predchádzajúci úver z Tatra banky vo výške 8.067 eur, ďalej že na kúpu stavebného materiálu poukázali 239.748,- Kč a zvyšok peňazí použili na zakúpenie áut, dovolenky a podobne. Suma 239.748,- Kč je predmetom trestného stíhania, pretože účastníci tieto peniaze poukázali, avšak stali sa pravdepodobne obeťou podvodu, nakoľko stavebný materiál im nebol dodaný. Zo správy z VÚB banky zistil, že zostatok tohto úveru ku dňu rozvodu predstavuje 32.750,60 eur. Pri prikázaní nehnuteľných vecí potom súd vychádzal z citovaného rozhodnutia Okresného súdu v Trenčíne v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, ktorých závermi je viazaný a tiež z vykonaného dokazovania a dospel k záveru, že tieto nehnuteľnosti boli účastníkom konania darované rodičmi. Preto nehnuteľnosť, ktorá bola darovaná rodičmi navrhovateľky súd prikázal do jej vlastníctva a dar od rodičov odporcu prikázal do vlastníctva odporcu. Zostatok nesplateného úveru v ČSOB R. U. prikázal splatiť obom účastníkom konania v rovnakej miere, tak ako to aj vyplýva z úverovej zmluvy. Mal za to, že takéto vyporiadanie je spravodlivé, že účastníci konania s prihliadnutím na existujúce právne úkony dostali majetok v rovnakej hodnote a rovnakej miere budú zodpovedať aj za dlhy. Ďalej uviedol, že pokiaľ ide o pohľadávku voči tretiemu subjektu, táto ku dňu zániku BSM nebola objektívne daná, nebola priznaná, a preto ju súd do masy BSM nemohol zahrnúť.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ako odvolací dôvod uplatnil ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/, e/ a f/ O.s.p.. V odvolaní namietal, že byt nadobudol s navrhovateľkou do bezpodielového spoluvlastníctva, preto musí byť vyporiadán aj jeho podiel v tomto byte z titulu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Tvrdenie matky navrhovateľky T. F., že nedostala za uvedený byt ani korunu, nie je pravdivé, pretože prevzala sumu ako bola v kúpnej zmluve dohodnutá, t. j. 300.000,- Sk. Je pravdou, že matka navrhovateľky následne týchto 300.000,- Sk im darovala a zaslala im túto sumu na jeho účet. Toto plnenie ale bolo darom, netýkalo sa bytu, kde vzniklo BSM a je potrebné ho vyporiadať. Takto je rozhodnutím súdu poškodený o čiastku polovičnej hodnoty tohto bytu, t. j. 26.782 eur, keď na druhej strane ho súd zaviazal splácať v polovici úver zo sumy 32.750,60 eur. Z finančných prostriedkov, ktoré na jeho účet zaslala matka navrhovateľky boli pritom financované všetky plastové okná na byte, plávajúca podlaha v celom byte, obkladačky v kuchyni a nábytok zakúpený do detskej izby. Ďalej tieto prostriedky použili na kúpu stavebného materiálu, ktoré zaslali do Čiech a o ktoré prišli v dôsledku podvodného konania, ktoré je vedené na OR PZ Považská Bystrica a toto je prerušené, keďže páchatel' je neznámy. Ďalej poukázal na to, že navrhovateľka zrušila jeho dispozičné právo s účtom, na ktorom boli peňažné prostriedky z úveru a vyčerpala tak bez jeho vedomia a dispozície s týmto čerpaním 7.000 eur, pričom nevie na čo tieto prostriedky použila. Súd nevyporiadal ani kreditný účet, ktorý mali za trvania manželstva, a to vo výške 1.304 eur, ktorý splatil výlučne po rozvode manželstva.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že pokiaľ sa jedná o byt, nenadobudli ho kúpno predajnou zmluvou, jednalo sa o zastierací právny úkon aby mohli získať finančné prostriedky, tak ako vypovedala v konaní 15C/99/2011 jej matka, ako aj matka odporcu. Každý z rodičov mal záujem o obdarovanie svojho dieťaťa, preto súd správne rozhodol, keď jej prikázal byt a zastavané plochy a nádvoria v X. odporcovi bez akejkoľvek vzájomnej odplaty, nakoľko na tento majetok a jeho zabezpečenie ani jeden samostatne ani spoločne nevynaložili žiadne spoločné finančné prostriedky. Pokiaľ ide o hnutelné veci, o týchto súd rozhodol po ich vzájomnej dohode. Pokiaľ odporca tvrdí, že si 7.000 eur z úveru vyčerpala sama, bez jeho vedomia, toto nie je pravda, ešte 500.000,- Sk si predsa odporca uložil na svoj termínovaný účet, ku ktorému prístup nemala. Pokiaľ odporca tvrdí, že mal súd vyporiadať kreditný účet uviedla, že o tomto účte nič nevie, z tohto účtu nič nebolo zabezpečené pre ich spolužitie, ani nebolo použité v BSM. Odporca si ponechal aj svoju poisťku a z nej výplatu nepožadovala. Súd rozhodol spravodlivo aj o úvere, keď jeho nesplatenú časť rozdelil v polovici.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia

pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariadovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p..

V prejednávanej veci odporca v podanom odvolaní označuje všetky odvolacie dôvody uvedené v citovanom zákonom ustanovení, avšak z obsahu jeho odvolania vyplýva, že uplatňuje ako odvolací dôvod iba nesprávne právne posúdenie veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) nesprávne hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a nedostatočné zistenie skutkového stavu (ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., jeho nedostatok spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu, vyplývajúcejmu z ustanovenia § 132 O.s.p., podľa ktorého hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

V preskúmvanej veci odporca v odvolaní vytyka prvostupňovému súdu nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka, keď tvrdí, že súd nesprávne vyporiadal BSM, keď nevyporiadal jeho podiel v byte, ktorý patrí do BSM manželov, hoci na druhej strane ho zaviazal splácať úver v sume 32.750,60 eur rovnakým dielom.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

V prejednávanej veci z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa postupoval podľa citovaných zákonných ustanovení a keďže medzi účastníkmi konania nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva dohodou, vykonal jeho vyporiadanie. Vychádzal pritom z riadne zisteného skutkového stavu veci a pri hodnotení dôkazov postupoval v súlade s ust. § 132 O.s.p. Pokiaľ ide o prikázanie veci účastníkom, pri rozdelení hnuiteľných vecí vychádzal z dohody účastníkov. Pokiaľ ide o nehnuteľné veci, správne vychádzal z toho, že hoci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov právne patrí byt č. XX vo vchode č. 1 na treťom poschodí obytného domu č. XXXX, zapísaný na LV č. XXXX k. ú. R., ako aj pozemok - parcela KNC XXXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 737 m², zapísané na LV č. XXX k. ú. X., za tieto nehnuteľnosti preukázateľne účastníci nezaplatili žiadnu kúpnu cenu, tieto nehnuteľnosti im boli prevedené do vlastníctva zastieranými právnymi úkonmi ich rodičov za účelom získania hypotekárneho úveru, čo bolo preukázané vykonaným dokazovaním, ako aj rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 15C/99/2001 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/210/2012. Súd prvého stupňa preto podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol správne a spravodlivo, keď každému z účastníkov konania po zániku BSM prikázal do výlučného vlastníctva tú z nehnuteľností, ktorá bola tomu-ktorému účastníkovi darovaná jeho rodičom a na ktorú účastníci nevynaložili žiadne finančné prostriedky patriace do bezpodielového spoluvlastníctva

manželov. Vyplatenie odporcu z polovice hodnoty takto získaného bytu by vzhľadom na skutkové okolnosti, za akých tento byt účastníci získali, bolo podľa názoru odvolacieho súdu v rozpore s dobrými mravmi.

Pokiaľ sa jedná o zostatok nesplateného úveru v ČSOB R. U., odvolací súd preskúmaním zistil, že aj v tejto časti súd prvého stupňa rozhodol správne. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že účastníci konania prostriedky z tohto úveru dostali do svojej dispozície a peniaze z poskytnutého úveru minuli predovšetkým na vyplatenie predchádzajúceho úveru, zakúpenie osobných motorových vozidiel, zaplataenie stavebného materiálu na rodinný dom, ktorý vyplatili, ale zrejme v dôsledku podvodného konania nedostali, ako aj že ďalšie prostriedky z tohto úveru minuli na dovolenky a inú osobnú spotrebu. Pokiaľ potom súd prvého stupňa rozhodol tak, že každý z účastníkov konania je povinný zaplatiť zostatok tohto úveru, ktorý účastníci takto minuli a ktorý ku dňu rozvodu predstavoval sumu 32.750,60 eur rovnakým dielom, nie je možné rozhodnutiu prvostupňového súdu v tomto smere nič vytknúť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nezistil opodstatnenosť odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p..

Pokiaľ sa jedná o ďalší odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., tento možno odôvodniť tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností v prípade, ak účastník navrhol dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal.

V predmetnej veci odporca namietal, že súd nevyporiadal kreditný účet, ktorý mali za trvania manželstva vo výške 1.304 eur, ako aj že súd sa nezaoberal tým, že navrhovateľka vyčerpala bez jeho vedomia z účtu 7.000 eur, pričom nevie, na čo tieto prostriedky použila.

Preskúmaním odvolací súd zistil, že odporca takéto dôkazy v konaní pred súdom prvého stupňa vykonať nežiadal. Na pojednávaní dňa 03.12.2013 boli účastníci konania riadne poučení súdom podľa § 120 ods. 4 O.s.p. o povinnosti predložiť alebo označiť všetky dôkazy najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie vo veci samej. Odporca žiadne ďalšie dôkazy nenavrhol vykonať, preto nemôže v podanom odvolaní vytykať súdu, že sa nevyporiadal so skutočnosťami ktoré pred súdom prvého stupňa neuvádzal a nežiadal na ich preukázanie vykonať potrebné dokazovanie.

Preto odvolací súd nezistil ani opodstatnenosť odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p..

Preto rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania nerozhodol, pretože o nich v zmysle ustanovenia § 224 ods. 4 O.s.p. rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.